

Recensent: Merthe van der Bruggen

Sjoerd de Jong: 'Ze kreeg een vinger. Ze pakte mijn hele lijf' Uitgegeven in eigen beheer, 2011. ISBN: 9789081832205 (Borderline /PO/1) Zie ook: [www.sjoerdjong.nl](http://www.sjoerdjong.nl) en <http://www.youtube.com/watch?v=JTQ7cxDa5fQ>

### **Soort boek/Ziekte/Stijl:**

Laagdrempelig egodocument, geschreven in makkelijk te lezen taal, met een emotionele en associatieve stijl. Het boek leest als een blog.

Sjoerd de Jong beschrijft een periode van acht jaar, waarin hij een relatie had met een vrouw met borderline. De relatie begint romantisch en avontuurlijk, maar al snel voelt hij zich meegezogen in een leven vol impulsiviteit en onvoorspelbaarheid. Hij verliest zijn emotionele vrijheid. Sjoerd vecht uit alle macht om in contact te blijven met zijn vrouw, zijn dochter en zijn grenzen. (186 pagina's).

Verkrijgbaar via [www.sjoerdjong.nl](http://www.sjoerdjong.nl) (€ 14,95 + onbekende verzendkosten).

### **Over de schrijver:**

Sjoerd de Jong werkte ten tijde van deze geschiedenis bij de politie. Op zijn site geeft hij weinig feitelijke informatie over zichzelf. Wel vertelt hij over zijn motivatie om te schrijven:

*“Door wat er zich afgelopen decennium in mijn werk en privé-situatie heeft afgespeeld heb ik sterk de behoefte om mijn ervaringen te gebruiken om andere mensen te helpen. In mijn loopbaan wil ik graag iets betekenen voor de medemens, hulpverlener dus. Privé wil ik me zoveel mogelijk met mijn gezinnetje bezighouden. Ik ben een echte gezinsman. Ik ben ook van mening dat je enorm veel geluk kunt beleven uit tijd doorbrengen met je gezin.*

*Schrijven heeft me razend enthousiast gemaakt omdat dit een fantastische uitlaatklep blijkt te zijn voor deze druktemaker! Een boek schrijven is een droom geworden die ik op 23 november 2011 voor het eerst heb verwezenlijkt.”*

Van hem verscheen ook op [www.sjoerdjong.nl](http://www.sjoerdjong.nl): *Mr. G, geniet mee met de gigolo* (2012).

### **Korte Beschrijving:**

In dit egodocument beschrijft Sjoerd de Jong een periode acht jaar, waarin hij een relatie had met 'Maaïke' (niet haar echte naam), een vrouw met borderline. De relatie begint romantisch en avontuurlijk, maar al snel verliest Sjoerd het contact met zijn grenzen. Voor hij het beseft, heeft hij een kind en een behoorlijke schuldenlast. In de hoop zijn partner te beschermen en de relatie te redden, blijft hij bergen energie investeren. Dat valt hem steeds zwaarder. Hij loopt vast, als zijn partner hem vertelt dat ze gevoelens voor een ander heeft gekregen.

**Wat viel op:**

Sjoerd beschrijft zichzelf als een daadkrachtig politiemann. Iemand die in een professionele setting kan omgaan met heftige emoties en grensoverschrijdend gedrag. Ondanks dat lukt het Sjoerd onvoldoende om grenzen te stellen in zijn relatie met Maaïke. Hij wil zijn verantwoordelijkheid nemen en zet zich volop in voor zijn relatie, maar hoe meer hij geeft, hoe meer Maaïke lijkt te vragen. De spanning die dit oproept, lijkt wel een soort verslaving te worden.

Sjoerd voelt zich geroepen om zichzelf weg te cijferen omdat Maaïke zegt een zeer traumatische jeugd te hebben gehad. Hij vervult een redderrol en neemt haar verantwoordelijkheid, goedbedoeld, deels over. De vraag dringt zich op of het mogelijk is om met iemand met borderline om te gaan zonder in de redderrol te stappen.

**Citaten:**

- Pag. 20: Sjoerd heeft zijn relatie koud een dag verbroken. Hij kent Maaïke nog maar net en zij besluit haar vriend al voor hem te verlaten. ‘Maaïke deed verdrietig de deur open toen ik aanbelde. Ik zag dat ze veel gehuild had. Ze viel in mijn armen en ze was zo blij me te zien en me even vast te houden. Ik dacht bij mezelf: “Niet te geloven!” Ik had er geen idee van dat ze al zoveel van me kon houden. ....Ze kreeg me uiteindelijk zo ver dat we het bed in doken. Seks uit medelijken? Ooit van gehoord? Nee joh! Wist ik veel! Ik was smoorverliefd!’
- Pag. 24: ‘In de maand daarna was het allemaal heel heftig. ... Ze hield me 24 uur per dag bezig. Ik kon me niet concentreren [...] Ze zoog me helemaal leeg, maar ik had niet in de gaten. Aan het eind van de maand [...] dacht [ze] dat ze zwanger was. Een week later[ ...] ja, ZWANGER! Wat nu?’
- Pag. 27: ‘Haar moeder vertelde dat ze net een half jaar hersteld was van anorexia en vaak slaat dat om in boulimia. Ze zou hiervoor haar een kliniek gaan, maar ze mocht bij haar moeder niet in het weekend blijven. Maaïke had daar natuurlijk geen schuld aan, want haar moeder deed gewoon moeilijk. Toen moeder me op een avond vertelde dat Maaïke met haar vorige vriendje, waar ze achteraf mee getrouwd bleek te zijn ( ja het wordt steeds gekker), had ingebroken in haar woning, begreep ik het pas.’

- Pag. 43: ‘Ze was erg impulsief in haar aankopen. Sommigen mensen hebben een gat in haar hand. Je zou kunnen zeggen dat ze geen handen had, niet te geloven! Als ik er boos over werd [...] kreeg ze het voor elkaar dat ik mezelf schuldig ging voelen, omdat ik boos op haar was geworden dat ze zomaar geld uitgegeven had.’
- Pag. 43: ‘Maaike had een vreselijk verleden achter de rug. Zo had ze me verteld dat ze geen vader had en zelfs nooit heeft gekend. [...] Ze was misbruikt door haar stiefvader en uit huis geplaatst door de raad van kinderbescherming. Ze zou zijn geslagen, verkracht, bestolen. Ze was drugsverslaafd geweest. Ze had zelf gestolen. [...] Wat een rugzak, vreselijk! Ze moest een nieuwe kans krijgen en deze blinde ridder wilde die wel geven op zijn witte paard.’

### **Recensie / extra (bron: [www.sjoerdjong.nl.5php?topic=15](http://www.sjoerdjong.nl.5php?topic=15))**

Antoon van Tuijl: ‘HEFTIG MAAR LEZENSWAARDIG  
(...) Niet mis!

Wie dit boek ter hand neemt en begint te lezen, krijgt al gauw de indruk dat de schrijver naast hem in de huiskamer op de bank zit en vertelt. Zo gemakkelijk en toegankelijk neemt Sjoerd je mee in zijn relaas. Dat relaas is overigens niet mis! Met grote openhartigheid ontvouwt de schrijver ruim zeven jaren van zijn leven die hij deelde met een vrouw die Borderline had. Heel de problematiek die bij deze stoornis hoort – zoals hierboven vermeld – komt aan bod in de relatie. De schrijver neemt je mee langs alle glooiingen, diepe dalen en ravijnen van het leven met deze partner. Ook geweldige hoogtepunten en geluksmomenten worden beschreven.

Rechttop

Je voelt – naarmate het verhaal vordert - als het ware de hoofdpijn opkomen bij het voortdurend bedenken van de juiste houding ten opzichte van wéér nieuwe grillen. Als lezer bespeur je de groeiende uitputting. Je ziet het gebeuren dat het inspelen op de onzekerheid over de wisselende stemmingen en de onvoorspelbaarheid van de gedragingen een keer hun tol moeten eisen van de man (de auteur) die alles wil doen wat mogelijk is om zijn vrouw en hun kind rust en regelmaat te geven. Het scheelt niet veel of hij gaat er zelf aan ten onder. Ook hierover vertelt de auteur openhartig. Uiteindelijk verdwijnt de zieke vrouw uit beeld en geeft de auteur ons het vermoeden dat hij weer rechttop door het leven kan [...].’

### **De auteur zelf over thema’s/boodschappen in het boek:**

Als antwoord op de vraag naar wat ik als auteur belangrijk vind aan thema’s en boodschappen die ik heb beschreven in mijn ervaringsverhaal begin ik graag met de motivatie achter het verhaal.

Na een rouwperiode en vele rechtszaken over de scheiding, inboedelverdeling en omgang met onze dochter was ik uitgeput. Daarbij was de laatste zelfs uitgebreid met een raadsonderzoek. De uitputting veroorzaakte een burn-out en gaf lichamelijke klachten zoals overgeven en hoofdpijnen, slapeloosheid. Na therapie gevolgd te hebben bij een fysiotherapeut, welke mij voornamelijk opnieuw de buikademhaling aan leerde, kwam een rustperiode. Op zijn advies heb ik na een aantal maanden teruggekeken naar deze periode en is het schrijven begonnen. Een deel van mijn

verhaal had ik al opgeschreven in de vorm van een dagboek, dat ik schreef in de periode dat mijn ex-vrouw wilde gaan scheiden. Het enige wat ik nog hoefde toe te voegen was de complete aanloop naar het dagboek en de afloop tot aan de climax van het verhaal.

Als persoon ben ik van mening dat elke situatie ontstaat doordat je zelf een aandeel hebt. Ergens maak je zelf een keuze om iets te doen of juist iets niet te doen. Het schrijven van mijn boek is voortgevloeid uit het schriftelijk uiten van mijn emoties naar aanleiding van de crisis die ik heb doorstaan na de breuk met mijn ex-partner. Door samen te leven met een partner die leed aan een borderline-persoonlijkheidsstoornis ben ik in de aloude valkuil gestapt door mezelf weg te cijferen en uiteindelijk geen regie meer te hebben op mijn eigen leven. In het begin van een relatie ben je al snel geneigd wat van jezelf te geven om compromissen te sluiten tussen twee totaal verschillende ego's. Wanneer blijkt dat jij steeds de persoon moet zijn die water bij de wijn doet, hoor je eigenlijk van nature je grens aan te geven. Door dat te doen wekte ik destijds verdriet op bij haar, waar ik geen antwoord op wist en waardoor ik snel over mijn grenzen heen liet lopen.

Ik vroeg me tijdens het schrijven dan ook af wanneer het besef is gekomen dat ik mezelf vergat te zijn. Was er ergens een moment waar ik mijn eigen keuzes kon maken of had ik al die vrijheid, maar durfde ik niet doordat de uiteindelijke keuze te grote gevolgen kon hebben voor mij of mijn kind? Door in eerste instantie te schrijven op een blog rees de vraag vanuit lezers dat ze geïnteresseerd waren in hoe het moet zijn geweest om met zo iemand samen te leven. De hamvragen tijdens mijn leven met haar waren dan ook: Hoe ga ik met de situatie om? Hoe houd ik het hanteerbaar? Doe je dit langere tijd dan komt het moment dat je jezelf af gaat vragen: waar is het punt geweest dat ik mijzelf verloren ben? En kom je voor de keuze te staan: ga ik hier mee verder of kies ik voor mijn eigen leven?

De grootste boodschap die ik als auteur heb willen verwerken is het inzicht in mijn aandeel, zelfreflectie dus. Daarnaast is het een naslagwerk voor ervaringen die soms ook zeker positief zijn geweest. Het is een beschrijving van ruim zeven jaren van mijn leven die ik deelde met een vrouw die borderline had.